

वर्ज्या शस्त्रपाणयः । योनिदेशाच्च यवनाः शकदेशाच्छकाः
सुताः । रोमकूपेषु स्तेच्छाश्च हारताः सकिरातकाः ।
तैस्तन्निषीदितं सर्वं विश्वामित्यस्य तत्तुल्यात् । सपदातिगजं
साश्च सरथं रघुनन्दन ! । दृष्ट्वा निषीदितं सैन्यं वशि-
ष्ठेन महात्मना । विश्वामित्युतानान्तु शतं नानाविधा-
युधम् । अभ्यधावत् सुसंक्रुद्धं वशिष्ठं जपतां वरम् ।
हृङ्गारेणैव तान् सर्वान् निर्ददाह महानृषिः ॥ ५५ ॥
दानार्थकल्पिते स्त्रियादिनिर्मिते षोडशमहादानान्तर्गते
दानोये षधेनुभेदे तत्प्रकारो यथा हेमा० दा० मत्स्य० पु० ।
“अथातः सम्प्रवक्ष्यामि कामधेनुविधिं परम् । सर्वकामप्रदं
नृणां महापातकनाशनम् । लोकेषावाहनं तद्वह्नीमः
कार्योऽधिसनम् । तुलापुरुषवत् कुर्यात् कुण्डमण्डप
वेदिकाः । स्वल्पेकाग्निमत् कुर्यात् गुरुरेव समाहितः” ।
कुण्डमण्डपवेदिका इत्युपलक्षणम् । इह हि देश-काल-
द्विजिह्व-शिवादिपूजा-ब्राह्मणवाचनाचार्यं त्विग्वरण-
समुपकीर्तन-वेदिकोपरिचक्रलेखन-पञ्चवर्णवितानतोरण-
पताकादि सर्वं मत्स्यपुराणोक्त-तुलापुरुषदानविहितं
वेदितव्यम् ।

“काञ्चनस्यातिगुह्यं धेनुं वत्सञ्च कारयेत् । उत्तमा पल-
साहस्रसद्वर्णेन तु मध्यमा । कनीयसी तद्वर्णेन कामधेनुः
प्रकीर्त्तिता । शक्तिरस्त्रिपलादूर्ध्वं मयक्तोऽपीह कारयेत्” ।
अत्र यद्यपि वत्सपरिमाणमनुक्तं तथापि कामधेनुविधान
कृत्रकाञ्चनचतुर्थीयेन वत्सः कल्पनीयः, समस्तधेनुषु परि-
मितद्रव्यनिष्कृष्टवत्सनिर्माणकृत्रिप्रदर्शनादिहापि धेनुदान-
त्वाविशेषात् तथैव निश्चीयते । तथा च गुडधेनुर्वादिषु
“चतुर्थीयेन वत्सः स्यादिति” तत्र तत्र वक्ष्यते ।

“वेद्यां कृष्णाजिनं तस्य गुडप्रस्थसमन्वितम् । न्यसेदुपरि
ता धेनुं महारत्नैरलङ्कृताम् । कुम्भाटकसमोपेतं नाना
फलसमन्विताम्” ।

कल्पतरुदाने, प्रस्थो व्याख्यातः । ‘महारत्नानि, पद्मराग-
प्रभृतीनि, वत्सन्द्ये तु विन्यसेदिति कचित्पाठः, ‘नाना
फलानि, गोगजवाजिस्त्रीपुरुषप्रभृतीनि, सौवर्णानि,
कल्पतरुदानोक्तानि ।

“तथाष्टादशधान्यानि समन्तात् परिकल्पयेत् । इक्षुमण्य-
यकं तद्वज्रानाफलसमन्वितम् । भाजनं चासनं तद्वत्
ताम्रदोहनकं तथा” ।

“कौशेयवस्त्रद्वयसम्पुक्तां दोपातपत्राभरणभिरासाम् ।
सचासरा कुण्डलिनीं सचण्डागणतिकापाडुरौषपा-

दाम् । रसैश्च सर्वैः परितोऽभिजुष्टां हरिद्रया पुष्पफलै-
रनेकैः । अजाजिजुस्तुम्बुशर्कराभिः वितानकं चोपरि
पञ्चवर्णम् । स्नातस्ततो मङ्गलवेदघोषैः प्रदक्षिणीकृत्य
सपुष्पहस्तः । आवाहयेत्ताङ्गुलधेनुमन्त्रैः विजाय दद्या-
दथ दर्भपाणिः” ।

चण्डागणतिकापाडुकाभिः सह वर्त्तत इति सचण्डागण-
तिकापाडुका सा चासौ रौषपादा चेति विग्रहः । गणना-
साधनत्वाद्गणतिका, अलसाला गलतिकेति कचित्पाठः ।
तत्र गलतिका कण्ठभूषणमिति केचित्, केचित्तु गलनिकेति
पठित्वा जलपूर्णां कर्करोति व्याचक्षते । रसाः परिभाषाया-
मुक्ताः । अजाजि जीरकं, कुस्तुम्बुः धान्यकम् । एषसपकल्पित-
सम्भारः पूर्ववदधिसनं विधाय तदन्यदिवसे प्रातः कृतपुण्या-
ह्वाचनोऽग्निज्जुष्टेषु ऋत्विगुपवेशनादिपूर्णाङ्गतिपर्यन्त-
कर्मशेषसमाप्तिं कृत्वा सर्वोपधिजलस्नातः शुक्लमाख्याम्बरो
गृहीतकुसुमाञ्जलिर्यजमानस्त्रिःप्रदक्षिणमाहृत्य गुडधेनु-
मन्त्रैस्तामावाहयेत् । गुडधेनुमन्त्राः । “या लक्ष्मीः सर्व-
भूतानाम्” इत्यादयः, तत्प्रकरणे द्रष्टव्याः । आवाहनान
न्तरं वक्ष्यमाणमन्त्रेणामन्त्रयेत् । “त्वं सर्वदेवगणमन्दिर-
मङ्गभूतः विश्वेश्वरत्विपथगोदधिपर्वतानाम् । त्वद्दानशस्त्र
शकजीकृतपातकौषः प्राप्नोऽस्मि निर्द्वेतिमतीव परां नमामि ।
लोके यथेष्टतफलार्थविधायिनीं त्वामासाद्य कोहि भव-
दुःखसुप्रेति मर्त्यः । संसारदुःखशमनाय यतस्व कामं, त्वं
कामधेनुरिति विप्रगणा वदन्ति” । “आमन्त्र्य शीलकुल-
रूपगुणान्विताय विप्राय यः कनकधेनुमिमं प्रदद्यात्,
प्राप्नोति धाम स पुरन्दरदेवजुष्टं, कन्यागणैः परिहृतं
पदमिन्दुसौलेः ।” दानवाक्यमत तुलापुरुषोक्तसूचनीयम् ।
विप्रायेत्येकवचनमेकाग्निविधानपक्षे, अनेकाग्निविधानपक्षे
तु प्रकृतीभूततुलापुरुषदानवदाचार्यादीनां विभागव्यवस्था
तदनन्तरं पुण्याह्वाचनवेदिस्थितदेवतापूजनविसर्जनानि
कुर्यात् । दक्षिणाविचारश्च पूर्ववत् । मत्स्य पु० उक्तविधिः ।
“व्यासउवाच । राजन्निहैकामपि कामधेनुं दद्यात्
समुद्दिश्य तु केशवं वा । विप्राय वै सर्वगुणोपपन्नां
कृत्वा व्रतं कच्छमनोयमेतु । सम्यक् प्रदत्तैस्तु गवां
सहस्रैः सवत्सवस्त्रैः सहितैश्च हेम्ना । काले फलं यल्लभते
मनुष्यो न कामधेनोश्च समं द्विजेभ्यः । शतैः सहस्रैश्च
तथा हयानां सम्यक्प्रदत्तैश्च महाहिपानाम् । कन्या
रथैर्वा करिवाजियुक्तैः शतैः सहस्रैः सततं द्विजेभ्यः ।
दत्तैः फलैर्यल्लभते मनुष्यः, समं तथा स्यान्नतु कामधेनोः ।